

реорганізацій та інновацій.

Список використаних джерел:

1. Kruk O. M., Korytko T. Y. Modelling an impact of enterprises' investment activity on the level of a region's sustainable development using fuzzy logic apparatus. *Economy of Industry*. 2021. №. 4 (96). С. 41-55.

2. Buleev Ivan P., Bryukhovetskaya Natalya Ye., Korytko Tetyana Yu., Piletska S. T., Kruk Olena N. Formation of a Regional Development Strategy According to the Level of Investment Activity of Enterprises. *Montenegrin Journal of Economics*. 2019. Vol. 15. No. 3. P. 113-124.

Кудрицька Н.В., с.н.с.

Інститут економіки та прогнозування НАН України

ПЕРІОДИ КОНВЕРГЕНЦІЇ АВІАЦІЙНОГО ТРАНСПОРТУ УКРАЇНИ ДО ЄС

Характерною особливістю останніх десятиріч є збільшення обсягів послуг міжнародних повітряних перевезень пасажирів і вантажів, регіональна диверсифікація та зростання взаємозалежності національних економік, оскільки удосконалення авіатранспортної інфраструктури та зменшення витрат на перевезення дозволяє інтенсифікувати торговельно-економічне співробітництво між географічно віддаленими регіонами, приводить до зниження витрат просторової організації міжнародних господарських систем [1].

Періоди конвергенції авіаційного транспорту України до ЄС можна поділити на кілька етапів:

Перший етап (1991-2004 рр.): перехідний період після отримання Україною незалежності. У цей період авіаційна галузь України переживала труднощі зі створенням власних національних авіаліній та реформуванням системи авіаційного регулювання. Відсутність національних авіаліній та низький рівень безпеки в авіаційній галузі були головними перешкодами на шляху до конвергенції до ЄС.

Другий етап (2004-2014 рр.): після підписання Україною Угоди про асоціацію з ЄС у 2014 році, авіаційна галузь України почала активно працювати над гармонізацією норм і стандартів відповідно вимог ЄС. У цей період Україна успішно підвищувала безпеку в авіаційній галузі, проводила модернізацію аеропортів, розвивала регулюючі органи та підвищувала ефективність авіаліній.

Третій етап (починаючи з 2014 р.): на даному етапі Україна продовжує працювати над гармонізацією норм та стандартів до європейських, зокрема, стосовно безпеки польотів, сертифікації авіакомпаній, розширення прав пасажирів та ринку послуг авіап перевезень. Україна також активно підтримує розвиток регіональних мережевих авіаліній, що забезпечує збільшення обсягів пасажирських перевезень та підвищення конкурентоспроможності.

Підписання Україною Угоди про спільний авіаційний простір 12 жовтня 2021 року відкриває широкі перспективи процесам конвергенції авіаційного транспорту України до ЄС. Перехід України до ефективного впровадження всіх положень і умов, що випливають із Угоди про спільний авіаційний простір здійснюється через два перехідні періоди [2]:

1. Протягом першого перехідного періоду авіаперевізники ЄС та авіаперевізники, які отримали ліцензію України, мають право користуватися необмеженими комерційними правами між будь-яким пунктом в ЄС і будь-яким пунктом в Україні;

2. Умови для переходу до другого перехідного періоду передбачають:

(а) інкорпорування в національне законодавство та імплементація вимог та стандартів, прийнятих ЄС з наступних питань:

- A. Доступ до ринку та супутні питання;
- B. Організація повітряного руху;
- C. Безпека польотів;
- D. Навколишнє середовище;
- E. Соціальні аспекти;
- F. Захист прав споживачів;
- G. Комп'ютеризовані системи бронювання;
- H. Інше законодавство.

Список використаних джерел:

1. Сидоренко К.В. Формування конкурентоспроможності виробничої інфраструктури міжнародних аеропортів. URL: https://www.dnu.dp.ua/docs/ndc/dissertations/D08.051.03/dissertation_5bc88f1046198.pdf/

2. Угода між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом і його державами-членами, з іншої сторони, про спільний авіаційний простір. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_004-21#n699.